

De post, de dulce, de iubire

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Nîcîcînd n-a fost sîrutul meu de post,
Dar nici pîcat, mi-a picurat pe buze
Doar roua dimineții. Adăpost
I-am oferit iubirii fîră scuze.

Și nu mă tem de nimeni, mersul meu
Prin lumea asta crudă și murdară
E-un dar din cer și numai Dumnezeu
Mă poate condamna, dar n-o să-mi ceară

Să nu te port în suflet. Vina mea
E-o nebunie veșnic repetată,
De post, de dulce, totuși simt că ea
E singura ce merită păstrată.

- E postul lung ca drumul prin deșert,
Îmi ard în piept dorințe ne-mplinite,
Iar soarelui îi datorez un sfert
De cer rămas pustiu. O să-mi recite

Un trubadur din versuri. În amiezi
Voi pierde-nfățișarea ta prin gânduri
Acoperit de marile zăpezi
Ce vor cădea curînd pe-aceste rînduri...

De post, de dulce, marele pîcat
Să fie al iubirii care-nvinge
Sau Dumnezeu se face vinovat
De tot ce arde-n noi și nu se stinge?

Liliana Trif & Ioan Grigoraș